

PARK PRIRODE LONJSKO POLJE kao močvarno područje ubraja se među najugroženija staništa na svijetu. To je najveće zaštićeno močvarno područje ne samo u Hrvatskoj već u cijelom Dunavskom porječju. Rijeke Sava, Una, Kupa, Lonja i Strug susreću se upravo na području parka prirode. Zbog njihove vrlo složene dinamike, u ovom su području poplave nepredvidive pa se na njih mora računati u svako doba godine.

Park prirode je uvršten u tzv. Ramsarski popis močvara koje su od međunarodnog značaja, osobito kao prebivalište ptica močvarica. Prema kriterijima direktive o pticama Europske unije, to područje pripada važnim područjima za ptice (Important Bird Areas - IBA). Sačinjavaju ga uglavnom tri polja: Lonjsko, Mokro i Poganovo polje.

BILJNI SVIJET

Veći dio parka prirode pripada nizinskim šumama hrasta lužnjaka i poljskog jasena. Znatan dio zauzimaju i pašnjaci i livade te vodene i ratarske površine. Mnoštvo barskih trava, biljaka koje rastu uz vodu i u vodi čine ovaj prostor jedinstvenim i nadaleko poznatim.

ŽIVOTINJSKI SVIJET

Ovdje su bogata staništa riba i vodozemaca te ptica močvarica. Dosad je zabilježeno čak 239 vrsta. Tu žive ugrožene vrste ptica: orao štekavac, prdavac prepeličar, žličarka, crna roda, orao kliktaš. Zanimljivost ovog prostora su i križanci divlje i domaće svinje. U Parku prirode Lonjsko polje jedna je od najvećih koncentracija bijelih roda (oko 600 parova).

Selo **Krapje** nalazi se u središnjoj Hrvatskoj, na lijevoj obali srednjeg toka rijeke Save. U Krapju je kao rijetko gdje očuvana tradicijska arhitektura, specifična za srednju Posavinu, s drvenim kućama starim više od stotinu godina. Zbog toga je 1995. Krapje proglašeno Selom graditeljske baštine i vodi se europskim spomenikom kulturne baštine A-kategorije.

U srcu Lonjskog polja smjestilo se selo **Čigoč**, koje je 1996. godine proglašeno Europskim selom roda. U selu nema kuće bez svoga para bijelih roda, koje na krovovima tradicionalno grade svoja gnijezda. Za savijanje novoga gnijezda paru roda treba 8 dana intenzivnog rada. Na svijet donose četvero mladunaca, s kojima krajem kolovoza odlaze u toplije krajeve. Žive na vlažnim livadama i pašnjacima koji im daju dovoljno hrane.

KRAPJE

RODE U ČIGOČU

Vjerovalo se da duše nerođene djece žive u močvarnim područjima, a budući da na takvim područjima žive rode, mislilo se da one uzimaju duše te djece i odnose ih njihovim roditeljima. „Zločestu“ djecu nose u svom kljunu, a dobra bi djeca jahala na rodnim leđima.